

אסור אפילו אם הסכימו לילך לערכאות

רמב"ן (שמות פרק כא פסוק א) על הפסוק "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם"

11. ולכך אמר בכאן שהמשפטים האלה ישימו אותם לפני האלהים שיזכיר, ולא לפני גוים, ולא לפני מי שאיננו שופט על פי התורה, והוא הדיוט לזה, שאסור לבא בפניו כשם שאסור לבא לפני הגוים. ואף על פי שידוע שההדיוט הזה יודע שורת הדין וידין לו כהוגן, אבל הוא אסור לשומו דיין ולצעוק לו שיכוף את בעל דינו לדון לפניו, וההדיוט עצמו אסור לדון להם. ואף על פי שהזכירו חכמים שתי הכתות האלה כאחת, יש הפרש ביניהם, שאם רצו שני בעלי הדין לבא לפני ההדיוט שבישראל מותר הוא, ובדקבלום עילויהו דינו דין, אבל לפני הגוים אסורין הם לבא לפניו שידון להם בדיניהם לעולם, ואפילו היו דיניהם כדינו באותו ענין.

וכן פסק בשולחן ערוך (חושן משפט סימן כו סעיף א)

12. ואפילו נתרצו ב' בעלי דינים לדון בפניהם, אסור.

פתחי חושן (הלכות הלואה פרק ו הערה יב)

13. ויש להזהר בחוזים או הסכמים עם חברות שונות שיש בהם סעיף שמקום השיפוט הוא בבית משפט חילוני, שיש בזה משום קבלת שיפוט ערכאות, ונראה שגם זה אסור.

יש איסור גם אם אינם עובדי ע"ז

שו"ת תשב"ץ בחוט המשולש (חלק ד טור ג סימן ו)

14. גודל איסור המביא דין ישראל לפני עש"ג הוא ידוע לכל וכו'. ומה שכתב [רש"י] "ומייקר שם האלילים" הוא כולל דת אומה זו [המוסלמים] אף על פי שאינם עע"א הרי הם מכחישים משפטי תורתנו והמביא דין לפניהם ח"ו עושה עליו לדתם על תורתנו וכן כתב א"ז הרשב"ץ ז"ל. ואיסור זה דאורייתא הוא.